

Sygn. akt III CSK 53/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku A. Z. i J. Z.
przy uczestnictwie S. C. i A. C.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 9 maja 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawcy A. Z. i J. Z. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 maja 2016 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga wnioskodawców jest oczywiście uzasadniona. Wnioskodawca nie wykazał, że zaskarżone postanowienie narusza prawo w sposób tak oczywisty, iż bez potrzeby prowadzenia pogłębionego jurydycznie wywodu jest to widoczne, a stwierdził tylko, że Sąd Okręgowy dokonał błędnej wykładni art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (jedn. tekst Dz. U. z 2016, poz. 1629) kwestionując ustalenia i oceny, na jakich Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie. Mając na względzie, że podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.) nie można uznać, że został spełniony wymóg określony w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., który uzasadniałby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą

Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw